

Deák Levente Gábor (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Berlin ostroma: A Harmadik Birodalom harca a végsőkig

Berlin ostroma a második világháború egyik utolsó európai hadművelete volt, amely 1945 áprilisában kezdődött és május elején ért véget. A szövetséges erők, különösképpen a Szovjet Vörös Hadsereg, a német főváros elfoglalására törekedtek, hogy megpecsételjék Németország vereségét és a háború európai színterének lezárását.

A Birodalom a Seelow magaslatoknál csak 3 napig tudta megállítani az 1. Belorusz front előretörését, ami időt adott a német 9. hadseregnek a visszavonulásra. Ezzel az utolsó akadályt is felszámolták Berlin kapujában, azonban Hitler erdővárossá alakította a mindenkori porosz fővárost és felkészült egy utolsó küzdelemre, aminek célja a szovjet hadsereg felmorzsolása volt.

A Szövetséges bombázások következtében romhalmazzá vált Berlint számos módon megerősítették, és lakosságát felszólították a fegyveres ellenállásra. A Führer pedig a Birodalmi Kancellária alatt létesített bunkerből irányította a várost védő SS, Hitlerjugend és Volkssturm erőit, miközben két szovjet marsall, Zsukov és Konyev versenyzett a győzelem szimbólumát jelentő Reichstag elfoglalásáért.

Kutatásomban a 8 napon át tartó ostrom utolsó 4 napjának eseményeit vizsgáltam, ezen belül is a Birodalom erőinek mozgását a Zitadelle-szektorban, valamint kitörési kísérletüket. Ezen hadmozdulatokat a modern, újjáépített város műholdas képeire illesztve szemléltetem is.

Domján Máté (Szegedi Tudományegyetem)

Fehér korall partokon – Az 1942-es tulagii és gavutu-tanambogoi partraszállás

Előadásomban a második világháború csendes-óceáni hadszínterén 1942. augusztus 7-e és 9-e között lezajlott tulagii és gavutu-tanambogoi partraszállást fogom megvizsgálni az Egyesült Államok Tengerészgyalogságának szemzőgéből, bemutatóva rajta a kétéltű műveletek szakaszait, a jelenleg hatályos kétéltű hadviselési doktrína alapján.

A Tengerészgyalogság a két világháború között dolgozta ki kétéltű doktrínáját, melyet élesben először a második világháború csendes-óceáni hadszínterén alkalmazott. A terület jellegéből adódóan a kétéltű műveletek kitüntetett szerephez jutottak a hadieseményekben, hiszen a harcok egymástól távol fekvő szigeteken zajlottak.

A partraszállás a Watchtower hadművelet részét képezte, melynek fő célja a Salamon-szigetekhez tartozó Guadalcanal elfoglalása volt, azonban a partraszállás sikere érdekében a környező kisebb szigeteken, mint Tulagin és Gavutu-Tanambogon lévő japán bázisokat is semlegesíteni kellett. A feladatra az 1. Marine Raider és az 1. tengerészgyalogos-ejtőernyős zászlóaljakat jelölték ki, megerősítve egyéb tengerészgyalogos alakulatokkal.

A Watchtower hadművelet a tengerészgyalogság első támadó művelete volt a második világháború során. A tulagii és gavutu-tanambogoi harcok az amerikaiak győzelmével zárultak, azonban a japán védők a túlerővel szemben is eredményesen küzdöttek.

Dudás Ádám Adrián (Szegedi Tudományegyetem)

Philip K. Dick és a valóság érzékelése

A science-fiction irodalomban visszatérő téma a virtuális valóság és a realitás közötti határvonalak elmosódása, mintegy tükrözve napjaink internetkultúrájával kapcsolatos tapasztalatát. Ez a felvetés azonban nem új keletű, hiszen már Philip K. Dick is a zsáner egyik megkerülhetetlen alakjának tekinthető, aki az 50-es évektől haláláig megjelent regényeiben rendszeresen foglalkozott a realitás megismerésének lehetőségeivel, virtuális valóságokkal, illetve azzal, hogy miként érzékelhető és értelmezhető a világ, egyáltalán közvetlen hozzáférhető-e. Philip K. Dick a regényeiben a tömegmédiáról mindig kritikusan és gyanakvóan írt, úgy, mint amely képes a manipulációra, az emberi tömegek tudatának a közvetlen befolyásolására. Írásai szerint a média, a nagyvállalatok, a kormányok, a vallási és politikai csoportok mind előállítják a saját, hamis valóságukat.

A regények szereplői gyakran ragadnak közös tudatállapotokban, virtuális terekben. Általában megváltozik a viselkedésük, a szociális érzékenységük, a közöttük lévő kapcsolat, és legtöbb esetben a realitásérzékük is csorbul. (Ilyen regénye a *Figyel az ég* [*Eye in the sky*, 1957], *A halál útvesztője* [*The Maze of the death*, 1967], vagy novellái: *A kiállítási darab* [*Exhibit Piece*, 1954] és *Az ingázó* [*The Commuter*, 1953])

Philip K. Dick 20. századi munkáiban könnyen ráismerhetünk a 21. század online problémáira, mint a dezinformáció, a véleménybuborék, a valóságérzékelés, vagy média manipuláló hatásaira. Azonban ez nem azt jelenti, hogy Philip K. Dick megjósolta napjaink társadalmi és információs problémáit, mindössze olyan jelenségeket problematizált, amelyek a tömegműki-mok elterjedésének idején vetettek gyökeret a kultúrában és a társadalomban.